

Gamsız
Eren Yılmaz

Şiir Antoloji Yayınları©

www.siirantoloji.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Ahmet Güler

Sayfa Tasarım: Baran Ekber

Kapak Tasarım: Umut Aksan

Grafiker: Kemal Taşçı

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Şubat 2026

ISBN: 978-625-9373-19-5

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Şiir Antoloji yayınlara devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

GAMSIZ

Bir gamsızın kafasına takılanlar.
Yahut bir obsesifin direniş hâli.

Eren Yılmaz

*Bir gamsızın kafasına takılanlar.
Yahut bir obsesifin direniş hâli.*

Barış getirmek vaadiyle başlayıp
hiç bitmeyen bir savař: Seni sevmek.

K.K 12.08

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜRLER.....	13
ÖN SÖZ	15
Zamansız Zaman	17
Benim İçin.....	20
Gün Akşam Olmayı Ağırdan Alırken	21
Anladım.....	22
Son Dans	23
Senli Benli	24
Yapılan Son Tahminlere Göre Yarın Şehirde Güneş Bekleniyor.....	25
Beklemenin Ortak Dili	26
Bu Şehir Aşka İzin Verir mi?.....	27
Akışta Olmak.....	28
Af Ola.....	29
Bilmenin Hükümü	32
Masa	33
Ait Olduğu Yeri Aramak.....	34
Zamana Rağmen	35
Amcama	36
Şarap Gibi.....	37

Yarım Kalan	38
Gözün Arkada Kalmasın	39
Dost Meclisi	41
Arda Kalan	44
Hicrân	45
Gün Yüzü Görmeyen Mürekkep.....	46
Tekmili Cümle Tamlaması	47
Şımarık Çocuk.....	49
Terapi	50
Ofsayta Düşmek.....	52
Maarif Takvimi.....	53
Zamanı Gelince.....	56
Son Söz	57

*Ŗiirler zaten vardır ama insanlar göremezler
çünkü gökyüzündedirler çoğu zaman.
Yaşarken insanlar önüne baktığından şairler
onları görüp indirirler yeryüzüne ve ortak bir
frekans çağrısı yaparlar.*

Atilla İlhan

TEŞEKKÜRLER

Bu yolun tek başına yürünmediğini bana hissettiren can yoldaşlarım Denizhan Dođan, Deniz Yıldız Aksan ve Umut Aksan'a özel bir teşekkürü borç bilirim. Aynı şekilde beni ben yapan, zor zamanlarda hep arkamda duran aileme; annem Zeynep Altıntaş'a ve babam Murat Yılmaz'ere de kalpten teşekkürlerimi sunarım.

ÖN SÖZ

Bu kitabı okuyanların şunu bilmesini isterim: Buradaki hüüzün, benim hayatım değildir. Gündelik hayatta çoğu insan beni neşeli hatta “gamsız” olarak bilir. Haklılar. İyi bir hayat sürdüm; güldüm, gezdim, sevdim, dağıldım, toparlandım. Hayatı ciddiye almakla hayatı ağırlaştırmak arasındaki farkı erken öğrendim. Bu yüzden bu sayfalarda görünen ağırlık, yaşanmışlığın değil düşünmenin sonucudur.

Şiir, benim için bir dert anlatma biçimi değil bir ihtimali kurcalama hâlidir. Olmamış hayatları, söylenmemiş cümleleri, yaşanmamış yaşlılıkları yazmayı severim. Çünkü insan sahip olduklarını yaşar, sahip olamadıklarını yazar.

Buradaki dizeler bir melankoli itirafı değildir. Daha çok hayatın kenarında durup “ya böyle olsaydı” demenin sakin keyfidir. Gülerek yaşanmış bir hayatın içinden, sessizce düşünülmüş kelimeler bunlar.

Zamansız Zaman

Çimleri biçerken düşündüm,
Neden sever insan toprak kokusunu?
Sonra ölüm geldi aklıma.
Zamanın da bir sınırı vardı elbette;
tarih boyunca mutabık kalınamamış bir sürenin,
müdahale edemesek de tutmak ister gibi.
Ahmaklık içindeydik, kolumuzda
en keyifli vakitlerde öleceğini reddederken,
herkes çalardı vaktinden zamansız zamanı.

Beklemek, bir eylemi eylemsizlik hâline dönüştürmektir.

Yaşlanıyorum sanırım,
Konuşurken gözlerim doluyor.
Saklayamadığım gerçekleri
Unutmaya çalışırken.

Benim İçin

80'è merdiven dayamışsın.
Zaman,
Vücudunda kendine yer bulmuş
Ama güzelliğın
Hâlâ baş döndürüyor.
Akşam olmak üzere.
Güneş rakı burcunda.
Bir yudum almadan
Vuruyorsun masaya kadehi,
Sanki ben oradaymışım gibi.
Benim için.

Bu metni, diğèr şiirin bir alternatifi olarak yazdım. Çünkü hayatın bizi nereye savuracağını, kaderin yollarımızı gerçekten birleştirip birleştirmeyeceğini bilmiyorum. Aynı masada mı yaşlanırız yoksa aynı zamanı farklı coğrafyalarda mı tüketiriz, buna dair bir kesinliğim yok.

Bu belirsizlik içinde iki ihtimali de düşündüm. Birinde ayrı yerlerde geçen bir ömür vardı diğèrinde ise tüm ihtimallere rağmen birlikte kalabilmiş bir hayat. Bu şiir ikinci ihtimalin içinden yazıldı. Olup olmayacağını bilmeden, olmuş gibi davranarak. Çünkü bazen insan gerçeği değil tutunmak istediğı ihtimali yazar.

Gün Akşam Olmayı Ağırdan Alırken

Bahçedeyiz;
Ayaklarımız çıplak,
Yara izlerin çimlere karışmış,
Rakı içiyoruz.
Zaman dizlerimizde durup soluklanmış,
Gün, akşam olmayı ağırdan alıyor.
Kırışıklarımıza inat.